

تأثیر جاذب‌های معدنی بر تحرک آرسنیک و فسفر در یک خاک آلوده به آرسنیک

سجاد شاهمرادی^{*}، مجید افیونی، محمدعلی حاج عباسی،

امیرحسین خوشگفتارمنش و مهران شیروانی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۹/۱۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۳/۱۰)

چکیده

در این مطالعه، اثر رس‌های خام و اصلاح شده با آهن سه ظرفیتی بر ثبت آرسنیک محلول و جذب شده در یک خاک آهکی بررسی شد. تیمارهای زئولیت خام و اصلاح شده و همچنین بتنویت خام و اصلاح شده در درصد وزنی‌های مختلف در قالب طرح آزمایشی کاملاً تصادفی و در سه تکرار به خاک اضافه و به مدت ۸ هفته در شرایط ۸۰ درصد رطوبت ظرفیت زراعی و در محیط آزمایشگاهی نگهداری شدند. سپس غلظت آرسنیک محلول و قابل تبادل با ارتوفسفات سدیم، فسفر محلول و قابل استخراج با بیکربنات سدیم در خاک و pH خاک اندازه‌گیری شدند. تیمارهای استفاده شده تأثیر معنی داری بر تحرک آرسنیک و فسفر در خاک داشتند. بتنویت و زئولیت خام نه تنها تحرک آرسنیک را در خاک کاهش ندادند، بلکه بسته به سطوح مختلف کاربرد به ترتیب سبب افزایش ۱۰۷ تا ۳۲۵ درصد و ۲۵۹ تا ۳۵۰ درصد تحرک آرسنیک شدند. با وجود تغییر خصوصیات سطحی زئولیت اصلاح شده با آهن، کاربرد این تیمار در سطوح مختلف سبب افزایش ۱۲۴ تا ۲۴۶ درصد تحرک آرسنیک در خاک شد. بتنویت اصلاح شده با آهن نسبت به سایر تیمارها بالاترین کارایی را داشت و توانست حدود ۹۱ درصد تحرک آرسنیک را کاهش دهد. تحرک فسفر تحت تأثیر تیمارهای مختلف در خاک همانند آرسنیک بود. نهایتاً سطح ۱ درصد وزنی بتنویت اصلاح شده با آهن به عنوان جاذب مناسب جهت ثبت آرسنیک انتخاب شد.

واژه‌های کلیدی: تحرک، آرسنیک، زئولیت، بتنویت، آهن

۱. گروه خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: shahmoradi6836@yahoo.com

مقدمه

آلاینده‌ها در خاک، غلظت کل آلاینده در خاک تغییر نمی‌کند، بلکه بخش پویای آلاینده کاهش می‌یابد. این تکنیک می‌تواند از آلودگی آب‌های زیرزمینی و ورود آلاینده‌ها به چرخه غذایی جلوگیری کند (۱۱). برای مهار تحرک آرسنیک در خاک می‌توان از روش ثبیت استفاده کرد. از اصلاح کننده‌های مختلفی که در ثبیت آرسنیک در خاک استفاده می‌شود، می‌توان به رس‌های اصلاح شده اشاره کرد که از طریق فرآیند جذب سبب کاهش تحرک آرسنیک در خاک می‌شوند (۱۲).

رس‌هایی مانند زئولیت نمی‌توانند آلاینده‌های آلی و آنیونی را جذب و ثبیت کنند. به همین دلیل لازم است خصوصیات سطحی این رس‌ها اصلاح شود تا جذب این آلاینده‌ها روی آن بهبود یابد. اصلاح زئولیت با آهن سبب ایجاد سایت‌های تبادل آنیونی روی آن می‌شود و آرسنیت و آرسنات نیز توسط پدیده تبادل لیگاندی و با قدرت زیاد بر روی سایت‌های آنیونی جذب می‌شوند (۱۳). یوسف و همکاران گزارش کردند که استفاده از زئولیت‌های اصلاح شده با یون آهن سه ظرفیتی توانست در طی pH چهار الی هشت حدود ۹۲ درصد آرسنیک سه ظرفیتی و ۳۷ درصد آرسنیک پنج ظرفیتی را از محلول آبی حذف کند (۲۴). میراندا و همکاران گزارش کردند که وجود آهن در شبکه زئولیت، ظرفیت جذب آرسنیک را بهبود می‌بخشد و واکنش بین آرسنیک و زئولیت به ویژگی‌های سطح زئولیت اصلاح شده و نوع گونه‌های آرسنیک موجود در محلول آبی بستگی دارد (۱۳). از دیگر کانی‌های رسی که جهت پالایش آلاینده‌ها در مسائل زیست محیطی استفاده می‌شود، بتونیت است. سارکار و همکاران نشان دادند که کاربرد بتونیت اصلاح شده با هگزا دسیل تری متیل آمونیوم در خاک‌های آلوده به آرسنیک، سبب کاهش معنی‌دار دسترسی زیستی و تحرک آرسنیک در خاک شد (۱۸). همچنین سارکار و همکاران در مطالعه دیگر گزارش کردند که کاربرد مواد مختلف مانند هیدروکسی آپاتیت، کمپوست، اکسیدهای آهن و آهک در خاک سبب ثبیت آرسنیک و کاهش خطر آن می‌شود (۱۸). با توجه به پژوهش‌های انجام شده در مورد روش‌های ثبیت و حذف

آرسنیک شبیه فلزی از گروه ۵ جدول تناوبی است و از لحاظ زیست محیطی یک عنصر سمی به حساب می‌آید (۲۱). عامل اصلی آلودگی آرسنیک در خاک، وجود پدیده‌های طبیعی و فعالیت‌های انسانی است. از فعالیت‌های انسانی می‌توان به معدن‌کاری، صنایع ذوب‌آهن، فاضلاب‌های صنعتی و فعالیت‌های کشاورزی اشاره کرد (۵، ۸ و ۹). فازهای آرسنیک در خاک شامل آرسنیک محلول و آرسنیک موجود در فازهای تبادلی، کربناته، باند شده با اکسیدهای آهن و منگنز و مواد آلی است (۱۰). تحرک آرسنیک در فاز تبادلی بستگی به سوری، pH، بارهای سطحی خاک و حضور عناصری مانند آهن، منگنز، کلسیم و فسفات در خاک دارد (۱۹). آنیون آرسنات (H_3AsO_4^-) به‌وسیله بارهای سطحی مثبت کلوفیدهای خاک و همچنین لبه شکسته شبکه کانی‌های رسی و یا روی سطوح هیدروکسیدهای آهن و آلومنیم جذب می‌شود. جذب آرسنیک ممکن است به طریق تبادل لیگاندی نیز انجام شود. در تبادل لیگاندی، گونه‌های آرسنیک با گروه‌های OH_4^- و یا OH^- روی سطوح هیدروکسیدهای آهن تعویض می‌شوند (۱۳). فسفات به‌دلیل شباهت فیزیکوشیمیایی زیاد با آرسنات، در H_3PO_4 می‌تواند بر روی مکان‌های تبادلی با آرسنیک رقابت می‌کند (۱۹). در قاره آسیا مسمومیت آرسنیک در حال تبدیل شدن به یک اپیدمی اضطراری است و بیش از صد میلیون نفر در مواجه با منابع آب و خاک با غلظت‌های بالای آرسنیک هستند. از جمله این مسمومیت‌ها می‌توان به بیماری کراتوزیس (Keratoses) اشاره کرد (۷ و ۱۵). در ایران نیز مشکلات ناشی از آلودگی آرسنیک در سال ۱۹۸۶ در استان کردستان مشاهده گردید. اما هیچگاه در سطح جهانی گزارش نشد (۱۴). طبق شواهد سنگ‌شناسی، آلودگی آرسنیک در استان کردستان یک نوع آلودگی طبیعی است و منشأ آن ساختارهای آتش‌شسانی قروه- بیجار- تکاب است (۳). روش‌های پاکسازی و تصفیه خاک‌های آلوده به عناصر سنگین متفاوت است. یکی از این روش‌ها، ثبیت آلاینده‌ها در خاک است. در مبحث ثبیت

جدول ۱. سطوح مختلف بتنوئیت و زئولیت خام و اصلاح شده

درصد وزنی	تیمار	شاهد	بتنوئیت خام	زئولیت خام	زئولیت-آهن	بتنوئیت-آهن
۱۵	۰	۱	۱۵	۱۰	۵	۱

رس‌های زئولیت و بتنوئیت طبیعی به مدت ۱۲ ساعت و به طور جداگانه در تماس با محلول $0/3$ مولار کلرید سدیم قرار داده شدند (نسبت ۱ به $6/5$ فاز جامد به فاز مایع). فاز جامد با سانتریفیوژ از فاز مایع جدا و سپس به مدت ۲۴ ساعت در دمای 60°C درجه سلسیوس خشک شد. محصول حاصل (رس‌های اشباع شده با سدیم) به مدت ۲۴ ساعت در تماس با محلول $0/1$ مولار کلرید آهن قرار داده شد (نسبت ۱ به $6/5$ فاز جامد به فاز مایع). مجدداً فاز جامد با سانتریفیوژ از فاز مایع جدا و با آب مقطر شسته و این فرآیند تا حذف کامل کلر تکرار شد و سپس به مدت ۲۴ ساعت در دمای 373°C درجه کلوین حرارت داده شد و نهایتاً زئولیت و بتنوئیت اصلاح شده با آهن به دست آمد (۱۳).

خصوصیات زئولیت و بتنوئیت با روش استاندارد تعیین شدند. پ-هاش و هدایت الکتریکی در عصاره گل اشباع و ظرفیت تبادل کاتیونی با روش استات آمونیوم (20°) اندازه گیری شد. الگوی پراش پرتو ایکس نمونه رس‌های طبیعی و اصلاح شده با آهن به روش پودری در دامنه $(2\Theta=5-40^{\circ})$ به وسیله دستگاه پراش سنج پرتو ایکس (Siemens X-Ray Diffractometer D5000) با لامپ مسی در ولتاژ 40 کیلوولت و شدت جریان 40 میلی آمپر تعیین شد. تجزیه عنصری (آهن، پتاسیم، سدیم، کلسیم، منیزیم، تیتانیم، آلومینیم و سیلیسیم) نمونه رس‌های طبیعی با استفاده از روش طیف سنجی فلورسنس پرتو ایکس و توسط دستگاه Spectro X Lab2000 X Ray انجام شد. رس‌های خام و اصلاح شده در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار و در درصد وزنی‌های مختلف (جدول ۱) به خاک اضافه شد و نمونه خاک‌ها به مدت ۲ ماه در شرایط 80°C درصد رطوبت ظرفیت زراعی در شرایط آزمایشگاه و در داخل ظروف پلی‌اتیلن نگهداری شدند. بعد از گذشت این

آرسنیک، هنوز مطالعاتی در مورد تأثیر زئولیت و بتنوئیت اصلاح شده با آهن بر ثبت آرسنیک در محیط خاک انجام نشده است. از طرف دیگر منطقه ابراهیم‌آباد شهرستان بیجار از توابع استان کردستان یکی از شناخته‌ترین مناطق آلوده به آرسنیک در ایران است که در اثر این آلودگی ساکنان منطقه دچار بیماری‌های مزمن مانند کراتوزیس، سرطان پوست و سرطان مثانه شدند (۲). بنابراین ضروری به نظر می‌رسید تأثیر رس‌های زئولیت و بتنوئیت اصلاح شده با آهن بر ثبت آرسنیک در خاک‌های منطقه ابراهیم‌آباد بررسی شود. لذا این پژوهش با هدف کاهش تحرک آرسنیک در فاز محلول و تبادلی خاک در شرایط آزمایشگاهی طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه، منطقه ابراهیم‌آباد شهرستان بیجار در استان کردستان جهت نمونه‌برداری انتخاب و نمونه‌برداری خاک از عمق صفر الی 30 سانتی‌متری انجام شد. پس از نمونه‌برداری، خاک‌ها جهت آنالیزهای فیزیکو‌شیمیایی از الک 2 میلی‌متر عبور داده شد و ویژگی‌های آن به روش استاندارد تعیین شد. پ-هاش و هدایت الکتریکی در عصاره گل اشباع، ماده آلی با روش والکی و بلک، ظرفیت تبادل کاتیونی با روش استات آمونیوم و بافت با روش پیپت اندازه گیری شد (۲۲). عناصر آرسنیک، روی، نیکل و مس در خاک با استفاده از روش هضم تر (اسید کلریدریک غلیظ + اسید نیتریک غلیظ + اسید سولفوریک غلیظ + اسید پرکلریدریک غلیظ + اسید فلوریدریک غلیظ) استخراج و با دستگاه جذب اتمی مجهرز به کوره گرافیتی مدل (WFX-210) اندازه گیری شدند (20°). رس زئولیت از معدن فیروزکوه و رس بتنوئیت از معدن انارک اصفهان تهیه و پس از آسیاب شدن، از الک $0/1$ میلی‌متر عبور داده شد.

جدول ۲. برخی از ویژگی‌های اصلاح کننده‌های معدنی مورد استفاده

آهن بارگزاری شده روی سطوح ذرات رس (% CEC)	CEC (meq/100gr)	EC (dS/m)	pH	اصلاح کننده معدنی مورد استفاده
-	۹۴	۰/۶	۸/۳	زئولیت خام
-	۷۶	۱۰/۹	۸	بنتونیت خام
۵۰	Nd	۰/۸	۳/۳	زئولیت-آهن
۵۰	Nd	۲	۲/۷	بنتونیت-آهن

Nd: تعیین نشد

سدیم متابی‌سولفید ۱۴٪ وزنی-وزنی و سدیم تیوسولفات ۱/۴٪ وزنی-وزنی به نسبت ۱:۲:۲ pH بود (۲۰). pH خاک‌های تیمار شده در عصاره ۲ به ۱ (آب به خاک) اندازه‌گیری شد. پردازش داده‌ها با نسخه ۹ نرم افزار آماری SAS و مقایسه میانگین‌ها با آزمون LSD ($P < 0.05$) انجام شد.

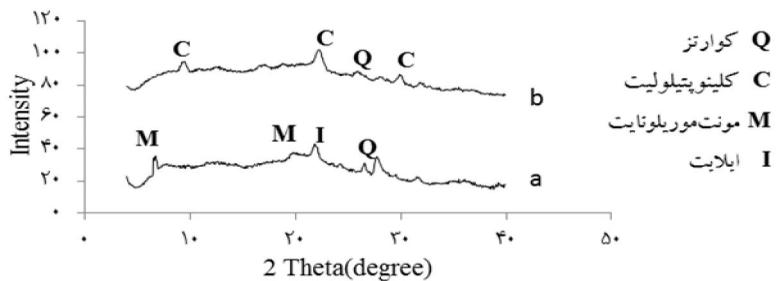
نتایج و بحث

ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی رس‌های خام و اصلاح شده کانی‌های زئولیت و بنتونیت خام هر دو دارای خواص قلیایی بوده و با اصلاح این کانی‌ها با آهن سه ظرفیتی، خواص اسیدی به خود گرفته‌اند. علت وجود خواص قلیایی زئولیت و بنتونیت خام این است که این رس‌ها احتمالاً حاوی کانی‌های کربناته نیز بوده‌اند و بنتونیت نیز عمدتاً در اثر هوادیدگی خاکسترها ایشفسانی و در حضور آب تشکیل شده است و سنگ منشأ آن اکثراً بازیک است (۲۳ و ۶). با اصلاح این کانی‌ها، کاتیون‌های قلیایی و قلیایی خاکی روی آنها شسته و آهن جایگزین آن شده است. احتمالاً علت خواص اسیدی رس‌های اصلاح شده مربوط به هیدرولیز آهن (۱۲) روی سطوح ذرات رس و تولید پروتون بود. میزان آهن بارگزاری شده روی زئولیت و بنتونیت اصلاح شده هر دو برابر ۵۰ درصد ظرفیت تبادل کاتیونی آنها بود (جدول ۲). نتایج تجزیه عنصری کانی‌های زئولیت و بنتونیت خام در جدول ۳ آورده شده است. نسبت سیلیس به آلومنینیم در زئولیت و بنتونیت به ترتیب برابر با ۷/۶۸ و ۴/۷۶

دوره فسفر محلول و قابل جذب و آرسنیک محلول و قابل تبادل با ارتوسففات سدیم در خاک‌های تیمار شده به ترتیب با دستگاه اسپکتروفوتوometri مدل (Uv-visible 6505) و دستگاه جذب اتمی مجهر به کوره گرافیتی مدل (WFX-210) اندازه‌گیری شد (۲۰). برای اندازه‌گیری آرسنیک محلول و فسفر محلول از آب مقطر به نسبت ۱ به ۱۰ (خاک به آب) استفاده شد. با توجه به این‌که مولیبدات با فسفات و آرسنات موجود در عصاره کمپلکس آبی رنگ تشکیل می‌دهد. بنابراین برای جلوگیری از اثر مزاحمت آرسنات در اندازه‌گیری فسفر محلول، هر نمونه عصاره در دو نوبت با دستگاه اسپکتروفوتوومتر در طول موج ۸۸۰ نانومتر قرائت شد. در نوبت اول بر روی عصاره هیچ‌گونه تیماری اعمال نشد و غلظت به دست آمده از دستگاه اسپکتروفوتوومتر مجموع فسفات و آرسنات بود. در نوبت دوم با اضافه شدن عامل احیا کننده به عصاره، آرسنات به آرسنیت احیا شده و غلظت به دست آمده از دستگاه اسپکتروفوتوومتر فقط مربوط به فسفات بود (۲۰). برای اندازه‌گیری آرسنیک قابل تبادل با ارتوسففات سدیم در خاک‌های تیمار شده از عصاره‌گیر سدیم ارتو فسفات ۰/۱ مولار (Na_2HPO_4) به نسبت ۱ به ۱۰ (خاک به عصاره‌گیر) استفاده شد (۱۰). برای اندازه‌گیری فسفر قابل جذب در خاک‌های تیمار شده از روش اولسن (۲۰) استفاده شد. برای جلوگیری از مزاحمت اثر آرسنات در اندازه‌گیری فسفر قابل جذب از عامل احیا کننده استفاده شد. عامل احیا کننده شامل ترکیب اسید سولفوریک ۱/۷۵ مولار،

جدول ۳. تجزیه عنصری زئولیت و بتنویت خام

K ₂ O (wt%)	Na ₂ O (wt%)	CaO (wt%)	MgO (wt%)	Fe ₂ O ₃ (wt%)	TiO ₂ (wt%)	Al ₂ O ₃ (wt%)	SiO ₂ (wt%)	ترکیبات
۱/۱	۱	۲/۴	۰/۷	۰/۹	۰/۱	۸	۶۱/۵	زئولیت
۰/۵	۱/۴	۱/۲	۰/۷	۱/۷	۰/۱	۱۲/۵	۵۹/۶	بتنویت

شکل ۱. الگوی پرتو ایکس نمونه‌های بتنویت خام (a)، بتنویت اصلاح شده با آهن (b)، زئولیت خام (c) و زئولیت اصلاح شده با آهن (d)

جدول ۴. تجزیه فیزیکوشیمیایی، غلظت فلزات سنگین (mg/kg) در خاک مورد مطالعه و استاندارد آلایندگی و پاکسازی خاک عناصر سنگین (mg/kg) در خاک‌های ایران (۱)

As	Ni	Cu	Zn	OM %	Clay %	Silt %	Sand %	CEC (meq/100gr)	EC (dS/m)	pH	منطقه
۲۵۶	۷۷	۴۱	۱۲۹	۱/۰۰	۲۴/۸	۵۱/۸	۲۳/۴	۱۴/۲	۰/۳	۷/۱	ابراهیم‌آباد
۴۰	۱۱۰	۲۰۰	۵۰۰	-	-	-	-	-	-	-	استاندارد
۱۵۰	۱۱۰	۲۷۰	۷۵۰	-	-	-	-	-	-	-	آلایندگی
۰	۰	۰	۰	-	-	-	-	-	-	-	استاندارد
۰	۰	۰	۰	-	-	-	-	-	-	-	پاکسازی

کلینوپیتیلویلت در نمونه مورد مطالعه بود (شکل ۱).

ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک

خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک مورد مطالعه در جدول ۴ آورده شد. این خاک از لحاظ pH جزء خاک‌های خشی و از لحاظ شوری جزء خاک‌های غیرشور طبقه‌بندی شد. بافت خاک مورد مطالعه نیز لوموسیلیتی بود. غلظت فلزات سنگین در جدول ۵ آورده شد. غلظت آرسنیک در خاک مورد مطالعه برابر با ۲۵۶ میلی گرم بر کیلوگرم بود و این عنصر در محدوده خطر فوری قرار داشت (۱). غلظت سایر عناصر در خاک مورد نظر

بود. نتایج حاصل از الگوی پرتو ایکس نمونه بتنویت خام دارای یک پیک قوی در ۱۳/۱ آنگستروم بود که نشان‌دهنده وجود درصد زیاد کانی مونتموریلونایت در نمونه مورد مطالعه بود. در نمونه بتنویت اصلاح شده با آهن الگوی پرتو ایکس نیز شبیه بتنویت خام بود. اما پیک قوی مربوط به مونتموریلونایت در ۱۴/۶ آنگستروم نشان‌دهنده این بود که در رس بتنویت اصلاح شده با آهن، فضای بین لایه‌ای افزایش یافته است. نتایج حاصل از الگوی پرتو ایکس نمونه زئولیت خام و اصلاح شده با آهن دارای پیک‌های قوی در ۳/۹۴، ۲/۹۶ و ۹ آنگستروم بود که نشان‌دهنده وجود بالای کانی

جدول ۵. مقایسه میانگین غلظت آرسنیک محلول و قابل تبادل با فسفات سدیم، فسفر محلول و قابل استخراج با بی کربنات سدیم

(میلی گرم در کیلوگرم) و pH در خاک تحت تأثیر تیمارهای مختلف با آزمون LSD

تیمار	pH خاک	pH محلول	فسفات قابل استخراج	آرسنیک قابل تبادل	فسفات محلول	آرسنیک محلول	آرسنیک محلول
شاهد	۷/۱ fg	۳۳ ab	۲۱ a	۱/۳ k	۳/۱ ef		
بتنوئیت خام ۱٪	۷/۱ f	۳۱ bc	۱۴ fg	۲/۶ ij	۳/۴ e		
بتنوئیت خام ۰.۵٪	۷/۴ e	۲۳ hi	۱۲ gh	۲/۹ g	۲/۶ fg		
بتنوئیت خام ۰.۱٪	۷/۵ de	۲۴ gh	۱۰/۵ i	۷/۶ d	۶/۵ d		
بتنوئیت خام ۰.۱۵٪	۷/۶ d	۲۸ de	۱۰ i	۸/۴ c	۱۳/۴ a		
زئولیت خام ۱٪	۷/۵ de	۲۶ ef	۱۴/۸ f	۲/۸ hi	۱۱/۳ b		
زئولیت خام ۰.۵٪	۷/۷ c	۲۰ jk	۱۱/۴ hi	۸/۱ c	۹/۲ c		
زئولیت خام ۰.۱٪	۸/۲ b	۲۰/۹ ijk	۱۵/۲ ef	۱۰/۵ b	۱۳/۷ a		
زئولیت خام ۰.۱۵٪	۸/۳ a	۲۴ fgh	۱۵/۳ ef	۱۱/۷ a	۱۴/۲ a		
زئولیت - آهن ۰.۱٪	۶/۸ i	۳۰ cd	۱۶ de	۲/۲ j	۳/۷ ef		
زئولیت - آهن ۰.۵٪	۶/۹ h	۳۳ a	۱۸ cd	۴/۵ f	۷/۴ d		
زئولیت - آهن ۰.۱۰٪	۶/۶ g	۳۳/۵ abc	۲۰ ab	۵/۴ e	۷/۱ d		
زئولیت - آهن ۰.۱۵٪	۶/۳ k	۳۰ cd	۲۰/۳ a	۳/۱ h	۱۰/۹ bc		
بتنوئیت - آهن ۰.۱٪	۷ gh	۲۲ hij	۱۸/۸ bc	۱/۵ k	۰/۳ h		
بتنوئیت - آهن ۰.۵٪	۶/۹ h	۱۹/۵ k	۱۵ ef	۰/۸ l	۱ h		
بتنوئیت - آهن ۰.۱۰٪	۶/۸ gh	۱۴/۵ l	۱۸ c	۰/۴ m	۱/۲ gh		
بتنوئیت - آهن ۰.۱۵٪	۶/۷ i	۲۶ efg	۲۰ a	۰/۱ m	۰/۲ h		

در هر ستون اعدادی که دارای حروف مشترک هستند، براساس آزمون LSD تفاوت معنی دار ندارند.

غلظت آرسنیک محلول در سطوح مختلف زئولیت خام همانند بتنوئیت خام بود به طوری که با افزایش مقدار کاربرد زئولیت خام غلظت آرسنیک محلول افزایش یافت (جدول ۵). زئولیت خام و بتنوئیت خام به دلیل خواص قلیایی سبب افزایش pH محلول خاک شدند (جدول ۵). افزایش pH با کاهش مکانهای تبادل آنیونی در خاک سبب دفع آرسنات از مکانهای تبادل افزایش یافته. همچنین با افزایش pH خاک، گروههای هیدروکسیل آنیونی شد. آنیونی شد. آنیونی شد. بوهن بیان کرد که با افزایش pH خاک، بارهای خالص منفی خاک افزایش یافته و پدیده دفع آنیونی نیز افزایش

کمتر از آستانه غلظت بحرانی آن بود و در غلظت آنها در محدوده بدون خطر قرار داشت (۱).

تأثیر افزودن رس‌های خام و اصلاح شده به خاک بر آرسنیک محلول و قابل تبادل با ارتوفسفات سدیم آرسنیک محلول در تیمار شاهد برابر ۳/۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم خاک بود. با اعمال سطوح مختلف بتنوئیت خام، مقدار آرسنیک محلول نسبت به شاهد به طور معنی داری افزایش یافت. با افزایش کاربرد بتنوئیت از سطح ۰.۱٪ به ۰.۱۵٪ حلایت آرسنیک از ۴/۲ به ۱۳/۴ میلی گرم بر کیلوگرم افزایش یافت. روند تغییرات

کاهش داد (جدول ۵). احتمالاً با کاهش pH خاک، حلایت آرسنات کلسیم و منیزیم افزایش یافته و آرسنات وارد محلول خاک شد. اما از طرف دیگر به علت ساختار ورقه‌ای و قابل انبساط بتنوئیت و افزایش فضای بین لایه‌ای آن، اکسی‌آنیون‌های آرسنیک به راحتی وارد بین لایه‌های بتنوئیت شده و با آهن پیوند تشکیل دادند. نتایج حاصل از کانی‌شناسی بتنوئیت بیانگر آن است که اصلاح بتنوئیت با آهن سبب افزایش فضای بین لایه‌ای آن شد (شکل ۱). بریگاتی و همکاران بیان کردند که ابعاد شبکه بتنوئیت سدیم و کلسیم‌دار در حالت معمولی ۹/۶ انگستروم و در حالت رطوبت ۱۰^۰ درصد به ۲۰ انگستروم افزایش می‌یابد (۶). به نظر می‌رسد که مقدار آرسنات ثبیت شده توسط بتنوئیت اصلاح شده بیشتر از آرسنیک آزاد شده از آرسنات کلسیم و منیزیم بوده است. در خاک‌های تیمار شده با بتنوئیت اصلاح شده با آهن، مقدار آرسنیک استخراج شده با ارتوفسفات سدیم روی مکان‌های تبادل آنیونی همانند آرسنیک محلول به طور معنی‌داری نسبت به شاهد کاهش یافت (جدول ۵). احتمالاً آن بخش از آرسنات که باعصاره‌گیر ارتوفسفات سدیم قابل استخراج است، از طریق مکانیسم جذب الکترواستاتیک (تک‌دنده‌ای و دودنده‌ای) غیرمتحرک شده است و قابل برگشت به فاز محلول می‌باشد و آن بخش از آرسنات که از طریق تبادل لیگاندی (تک‌دنده‌ای و دودنده‌ای) غیرمتحرک شده است، غیرقابل برگشت به فاز محلول می‌باشد. سمپل و همکاران بیان کردند هنگامی که فسفر جذب شده بر روی سطوح هیدروکسیدهای آهن و آلومینیم تنها با یک هیدروکسیل پیوند داشته باشد، این پیوند تک‌دنده‌ای و برگشت‌پذیر است ولی اگر با دو هیدروکسیل پیوند داشته باشد، پیوند دارای دو حالت دودنده‌ای یا دوهسته‌ای بوده که برگشت‌نپذیر است (۱۷). همچنین اسپارکس بیان کرد که تبادل لیگاندی یک نوع جذب اختصاصی بوده و برگشت‌نپذیر است (۱۹). به نظر می‌رسد با توجه به خصوصیات مشابه فسفات و آرسنات، مکانیسم جذب آرسنیک بر روی هیدروکسیدهای آهن نیز مانند فسفر باشد. در همین راستا دیگر محققان گزارش

می‌یابد (۴). مقدار آرسنیک استخراج شده با ارتوفسفات سدیم روی مکان‌های تبادل آنیونی خاک‌های تیمار شده با سطوح مختلف بتنوئیت و زئولیت خام نسبت به شاهد به طور معنی‌داری کاهش یافت (جدول ۵). کاهش آرسنیک استخراج شده نشان‌دهنده این است که بتنوئیت و زئولیت خام، آرسنات را از فاز تبادلی وارد فاز محلول کردند. سطوح مختلف تیمار زئولیت اصلاح شده با آهن با وجود تغییر خصوصیات سطحی، آرسنیک محلول را نسبت به شاهد به طور معنی‌داری افزایش داده‌فروند زئولیت اصلاح شده با آهن به خاک سبب کاهش pH محلول خاک (جدول ۵) شد. کاهش pH خاک سبب افزایش حلالیت آرسنات کلسیم و منیزیم در خاک شده و آرسنات وارد فاز محلول می‌شود (۱۶). از طرف دیگر بخش زیادی از آهن که روی مکان‌های تبادل کاتیونی داخلی زئولیت قرار گرفته است، قادر به ثبیت آرسنیک نیستند و فقط بخش کوچکی از آهن روی مکان‌های تبادل کاتیونی خارجی رس قادر به ثبیت آرسنیک هستند. میراندا و همکاران جذب گونه‌های مختلف آرسنیک در محلول‌های آبی را توسط زئولیت کلینوپیتولایت مکزیک و زئولیت کیهواهوا که هر دو با آهن اصلاح شده بودند، بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که زئولیت کیهواهوا به دلیل مکان‌های تبادل کاتیونی خارجی بیشتر و همچنین تفاوت در مقدار آهن توزیع شده روی شبکه رس، نسبت به زئولیت کلینوپیتولایت آرسنیک بیشتری را از محلول‌های آبی حذف کرد (۱۳). بنابراین مقدار آرسنیک آزاد شده از انحلال آرسنات کلسیم و منیزیم بیشتر از آرسنیک ثبیت شده توسط زئولیت اصلاح شده بود. مقدار آرسنیک استخراج شده با ارتوفسفات سدیم روی مکان‌های تبادل آنیونی خاک‌های تیمار شده با سطوح ۱۰ و ۱۵ درصد زئولیت اصلاح شده با آهن نسبت به شاهد تفاوت معنی‌داری نداشت. بتنوئیت اصلاح شده با آهن بر خلاف سایر تیمارها، به طور معنی‌داری مقدار آرسنیک محلول در خاک را کاهش داد. سطح ۱۵ درصد بتنوئیت اصلاح شده با آهن، مقدار آرسنیک محلول را ۹۱ درصد کاهش داد (جدول ۵). بتنوئیت اصلاح شده با آهن pH محلول خاک را نیز

۵ و ۱۰ درصد زئولیت اصلاح شده با آهن نسبت به شاهد تفاوت معنی داری نداشت (جدول ۵). زئولیت اصلاح شده، فسفات را با پیوندهای برگشت‌پذیر الکترواستاتیک ثبیت کرده است. بتونیت اصلاح شده با آهن همانند آرسنیک، فسفات در محلول خاک را نیز نسبت به شاهد کاهش داد (جدول ۵). بتونیت اصلاح شده با آهن همانند زئولیت اصلاح شده با کاهش pH محلول خاک سبب افزایش حلالیت کانی‌های فسفاته مانند هیدروکسی آپاتیت و فسفات منیزیم $[Mg_3(PO_4)_2]$ در خاک شده و فسفات وارد فاز محلول شد (۱۲). از طرف دیگر به علت ساختار ورقه‌ای و قابل انبساط بتونیت و افزایش فضای بین لایه‌ای بتونیت، مقدار فسفات آزاد شده از انحلال کانی‌های هیدروکسی آپاتیت و فسفات منیزیم $[Mg_3(PO_4)_2]$ کمتر از فسفات ثبیت شده توسط بتونیت اصلاح شده بود. در خاک تیمار شده با سطوح ۱، ۵، ۱۰ و ۱۵ درصد بتونیت اصلاح شده با آهن، مقدار فسفر استخراج شده با بیکربنات سدیم روی مکان‌های تبادل آنیونی نسبت به شاهد به ترتیب ۴۱، ۳۱، ۵۶ و ۲۰ درصد کاهش یافت (جدول ۵). بنابراین بخشی از اکسی آنیون‌های فسفات که از طریق تبادل لیگاندی بر روی بتونیت اصلاح شده با آهن ثبیت شده بودند، با آنیون بیکربنات نیز خارج نشدند.

نتیجه‌گیری

برهمکنش آرسنیک و فسفر با تیمارهای مختلف و در شرایط آزمایشی مختلف یکسان بود. تیمارهای زئولیت خام و بتونیت خام اثر معکوس بر تحرک آرسنیک در خاک داشتند و سبب افزایش آرسنیک محلول در خاک شدند. با وجود اصلاح رس زئولیت با آهن و تغییر خصوصیات سطحی آن، این رس نه تنها آرسنیک محلول در خاک را کاهش نداد، بلکه با افزایش حلالیت کانی‌های آرسناته در خاک سبب افزایش آرسنیک محلول در خاک شد. عامل اصلی عدم کارایی زئولیت اصلاح شده در ثبیت آرسنیک وجود ساختار غیر قابل انبساط آن و غیرفعال بودن آن بود.

کردند که کاربرد آهن به صورت صفر ظرفیتی سبب کاهش غلظت آرسنیک در محلول خاک و شاخصاره گیاهان شده است (۱۱).

تأثیر افزودن رس‌های خام و اصلاح شده به خاک بر فسفر محلول و قابل استخراج با بیکربنات سدیم

تغییرات فسفر محلول در خاک‌های تیمار شده همانند آرسنیک محلول بود. مقدار فسفر محلول خاک در تیمار شاهد ۱/۳۵ میلی گرم در کیلوگرم بود. فسفر محلول در خاک‌های تیمار شده با سطوح مختلف بتونیت و زئولیت خام نسبت به شاهد به طور معنی داری کاهش یافت (جدول ۵). زئولیت خام و بتونیت خام به دلیل افزایش pH خاک و گروه‌های هیدروکسیل سبب افزایش دفع فسفات و آزادسازی آن از مکان‌های تبادلی خاک شدند. مقدار فسفر قابل استخراج با بیکربنات سدیم روی مکان‌های تبادل آنیونی در خاک‌های تیمار شده با سطوح مختلف بتونیت و زئولیت خام نسبت به شاهد به طور معنی داری کاهش یافت (جدول ۵). کاهش فسفات استخراج شده نشان‌دهنده این است که بتونیت و زئولیت خام فسفات از فاز تبادلی وارد فاز محلول کردند. مقدار فسفر محلول در خاک تیمار شده با زئولیت اصلاح شده با آهن نیز نسبت به شاهد به طور معنی داری افزایش پیدا کرد (جدول ۵). زئولیت اصلاح شده با آهن با کاهش pH محلول خاک سبب افزایش حلالیت کانی‌های فسفاته مانند هیدروکسی آپاتیت و فسفات منیزیم $[Mg_3(PO_4)_2]$ در خاک شده و فسفات وارد فاز محلول شد. لیندنسی (۱۹۷۹) بیان کرد که با کاهش pH خاک حلالیت کانی‌های هیدروکسی آپاتیت و فسفات منیزیم $[Mg_3(PO_4)_2]$ در خاک افزایش یافت (۱۲). از طرف دیگر به علت غیرفعال بودن ظرفیت تبادل کاتیونی داخلی زئولیت مقدار فسفات آزاد شده از انحلال کانی‌های هیدروکسی آپاتیت و فسفات منیزیم $[Mg_3(PO_4)_2]$ بیشتر از فسفات ثبیت شده توسط زئولیت اصلاح شده بود. مقدار فسفر استخراج شده با بیکربنات سدیم روی مکان‌های تبادل آنیونی در خاک‌های تیمار شده با سطوح

میلی گرم بر کیلوگرم بود. بنابراین در خاک تیمار شده با این جاذب غلظت قابل جذب فسفر در حد کفایت بود. نهایتاً سطح ۱ درصد وزنی بتونیت اصلاح شده با آهن به واسطه کاهش چشمگیر آرسنیک محلول و قابل استخراج با ارتوفسفات سدیم می‌تواند در کاربری‌های کشاورزی و منابع طبیعی برای مهار تحرک آرسنیک و ورود آن به آب‌های زیرزمینی و چرخه غذایی مورد استفاده قرار گیرد.

به علت تفاوت کانی‌شناسی زئولیت و بتونیت، بتونیت اصلاح شده نسبت به زئولیت اصلاح شده کارایی بیشتری در تثیت آرسنیک داشت و آرسنیک محلول و تبادلی را کاهش داد. در این مطالعه سطوح مختلف بتونیت اصلاح شده با آهن آرسنیک محلول و قابل استخراج با ارتوفسفات سدیم در خاک را کاهش داد و از طرف دیگر با وجود کاهش غلظت فسفات قابل استخراج با بیکربنات سدیم، غلظت آن بیش از ۱۰

منابع مورد استفاده

- استانداردهای آلودگی منابع خاک و راهنمای آن، سازمان محیط زیست کشور. ۱۳۹۲. ص ۸۵-۴۳.
- کوهیان افضل، م. ۱۳۸۳. جذب آرسنیک توسط پنج نوع سبزیجات در دو خاک آلوده طبیعی و یک خاک تیمار شده با این عنصر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
- مهرزاد، ج. و دادستان، ۱۳۹۰. تعیین منشأ و شاخص‌های آلودگی فلزی منابع آب و خاک و اثرات آن بر سیستم ایمنی جانداران جنوب باخته بیجار کردستان. مجموعه مقالات سی امین گردهمایی علوم زمین.
- Bohn, H. L., R. A. Myer and G. A. O'Connor. 2002. Soil chemistry. (Ed.), Wiley. com.
- Boisson, J., A. Ruttens, M. Mench and J. Vangronsveld. 1999. Evaluation of hydroxyapatite as a metal immobilizing soil additive for the remediation of polluted soils. Part 1. Influence of hydroxyapatite on metal exchangeability in soil, plant growth and plant metal accumulation. Environ. Pollut 104: 225-233.
- Brigatti, MF, E Galan and BKG Theng. 2006. Structures and mineralogy of clay minerals. Developments in Clay Science 1: 19-86.
- Chen, C., L. Hsu, C. Tseng, Y. Hsueh and H. Chiou. 1999. Emerging epidemics of arseniasis in Asia. Arsenic Exposure and Health Effects (Chappell WR, Abemathy CO, Calderon RL, eds). New York: Elsevier Science 113-121.
- Cox, M. and J. Kovar. 2001. Soil arsenic effects on canola seedling growth and ion uptake. Communications in Soil sScience and Plant Analysis 32: 107-117.
- Fayiga, A. O. and L. Q. Ma. 2006. Using phosphate rock to immobilize metals in soil and increase arsenic uptake by hyperaccumulator *Pteris vittata*. Sci. Total. Environ. 359: 17-25.
- Kim, J. Y., A. P. Davis and K. W. Kim. 2003. Stabilization of available arsenic in highly contaminated mine tailings using iron. Env. Sci. Tec. 37: 189-195.
- Kumpiene, J., S. Ore, G. Renella, M. Mench, A. Lagerkvist and C. Maurice. 2006. Assessment of zerovalent iron for stabilization of chromium, copper, and arsenic in soil. Environ. Pollut. 144: 62-69.
- Lindsay, W. L. 1979. Chemical equilibria in soils. (Ed.), John Wiley and Sons Ltd.
- Macedo-Miranda, M. & M. Olguín. 2007. Arsenic sorption by modified clinoptilolite-heulandite rich tuffs. J. Incl. Phenom. Macro. 59: 131-142.
- Mosaferi, M., M. Yunesson, A. Mesdaghinia, A. Naidu, S. Nasseri, A. Mahvi, M. Ahmed, M. Ali and Z. Adeel. 2003. Arsenic occurrence in drinking water of IR of Iran: the case of Kurdistan Province. In Fate of arsenic in the environment. Dhaka: BUET-UNU International Symposium, International Training Network Centre, Bangladesh University of Engineering and Technology, United Nations University, Tokyo, 1-6.
- Mukherjee, A., M. K. Sengupta, M. A. Hossain, S. Ahamed, B. Das, B. Nayak, D. Lodh, M. M. Rahman and D. Chakraborti. 2006. Arsenic contamination in groundwater: a global perspective with emphasis on the Asian scenario. J. Health. Popul. Nu. 24: 142-163.
- Robins, RG. 1981. The solubility of metal arsenates. Metall. Trans 12: 103-109.
- Sample, E., R. Soper and G. Racz. 1980. Reactions of phosphate fertilizers in soils. The role of phosphorus in agriculture, PP: 263-310.
- Sarkar, B., R. Naidu, M. M. Rahman, M. Megharaj and Y. Xi. 2012a. Organoclays reduce arsenic bioavailability and bioaccessibility in contaminated soils. J Soils and Sediments, 12: 704-712.

19. Sparks, D. L. 2003. Environmental soil chemistry. Access Online via Elsevier.
20. Sparks, D. L., A. Page, P. Helmke, R. Loepert, P. Soltanpour, M. Tabatabai, C. Johnston and M. Sumner. 1996. Methods of soil analysis. Part 3-Chemical methods. Soil Sci. Soc. Am. Inc.
21. Tseng, W. P. 1977. Effects and dose-response relationships of skin cancer and blackfoot disease with arsenic. Environ. Health Persp. 19, 109.
22. Westerman, R. L. 1990. Soil testing and plant analysis. (Ed.), Soil Science Society of America, Inc.
23. Wingenfelder, U. 2004. Sorption of metals by natural and modified zeolite. Ph.D Dissertation, ETH, Zurich.
24. Yusof, A., N. Idris, N. A. Malek and A. K. Wood. 2009. Use of granulated modified zeolite Y for the removal of inorganic arsenic and selenium species. J. Radioanal. Nucl. Ch. 281: 269-272.